

ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ರಹಸ್ಯ

ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯ
ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಥರು

ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಯಜ್ಞೋಪವಿತ ಏಕೆ? ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಏಕೆ? ಭೋಜನಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿಷೇಚನಾದಿಗಳು ಏಕೆ? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಧರ್ಮದರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಚರಿಸುವ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಜನರು ಆಕ್ಷೇಪ ರೂಪವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕ್ಷೇಪರೂಪದಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ಉತ್ತರಕೊಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಯಜ್ಞೋಪವಿತ ಏಕೆ ಎಂಬ ಅವರ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪೇದೆಗಳು ಉಪವೀತಾಕಾರವಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಳಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಲೌಕಿಕ ನಿಯಮ ಏಕೆ? ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಏಕೆ? ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ ಆ ಪೇದೆಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಲಾಂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಏಕೆ? ಎಂದು ಪ್ರತಿಬಂದಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಿತಂಡರೂಪದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ "ಕಥಾಲಕ್ಷಣ" ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಪ್ರತಿಬಂದಿ ರೂಪವಾಗಿ ವಿತಂಡ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಧರ್ಮಾಚರಣದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ

ಏನೆಂದರೆ ಸಾತ್ವಿಕ,ರಾಜಸ,ತಾಮಸರೆಂದು ಜೀವರುಗಳು ತ್ರಿವಿಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.ರಾಜಸ ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಬರಬಾರದು.ಅವರಿಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಪುನಃ ಬಾಧಕವಾಗುವಂತೆ, ಆ ರಾಜಸ,ತಾಮಸ ಜೀವಿಗಳು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಲೋಕಕಂಟಕರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಾಕಾರರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳದೆ ಗೊಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈಶ್ವರನು ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ತಾಮಸ ಜೀವಿಗಳು ಸತ್ಯಂಗ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಿರಲು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಶ್ವರನು ಬುದ್ಧಾವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.ಜಗದೀಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಇದೇ ಕಾರಣ.ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಅದು ಕೊಡು, ಇದು ಕೊಡು, ಮೋಕ್ಷಕೊಡು ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ಅಭೀಷ್ಟ ಕೊಡದೇ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ?ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಧನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ.ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಜೀವರುಗಳು ಇದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಧನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ದೇವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಅಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಮಹತ್ವವೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದಾಗ ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದವು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದವು.ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.ಬಹುಕಾಲ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಪೂರ್ಣವಾದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅದರ ಮಹತ್ವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಯಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವೋ ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವಲ್ಲ.ಸುಲಭ ವಿದ್ಯೆಯೂ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ.ಅಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇತರರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ದ್ರುಪದರಾಜನು ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾಜೋಪಯಾಜರೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿಸಿದನು.ಆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಂತ್ರಪೂತವಾದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.ಅವಳು ಯಜ್ಞಸಭೆಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.ಆಗ ಆ ಋಷಿಗಳು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಯಜ್ಞಕುಂಡದಲ್ಲಿ,ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ,ಹೋಮ ಮಾಡಿದರು.ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮತ್ತು ದ್ರೌಪದೀ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದರು.ಆ ದ್ರೌಪದಿಯೇ ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಪತ್ನಿ.ಅವಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಭೂಭಾರಭೂತರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯುದ್ಧವಾಯಿತು.ಇಲ್ಲಿ ವೇದಮಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವ,ಯಜ್ಞದ ಪ್ರಭಾವ,ಋಷಿಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಸಿದ್ದವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರ ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಭಾವವು ಯಾವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಿಂದಲೂ ಊಹಿಸಲೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇದೆ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ.ಅದನ್ನು ಕೆಲವರೇ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ಯ.ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದರ ವಿವರವು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ."ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣ್ಯಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ" ಎಮ್ಮು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಾಮಾಣ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಆಚರಿಸುವುದೇ ವಿವೇಕಿಗಳ ಲಕ್ಷಣ.ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯಾ ಉಂಟೋ ಅಷ್ಟು ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸತ್ಸಂಗವೇ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಅದರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳು ಸತ್ಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕು.ಓಣಿಯ ಹೊಲಸು ನೀರು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಪಾಪಮಾಡಿದವರು ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸೇವಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವು ಉದಯಿಸುತ್ತದೆ.ಸಜ್ಜನರ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ "ತೇ ಸಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸ್ಥಿತಾಃ" ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಾದವರೇ ಸಜ್ಜನರು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತತ್ತ್ವೋದ್ಯೋತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.ನಾರದರು ಹಿಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದಾಸೀಪುತ್ರರಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದಾಗ ಐದು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚಾತುರ್ಮಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಾದ ಯತಿಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡು,ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡು.ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡು, ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರು ಬಹು ಕಡಿಮೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು.ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಿಗಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ರಾತ್ರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶವು, ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು

ಸಿಗಲಾರದು.ಆದರೂ ,ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪದಂತಿರುವ ಸಣ್ಣಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆ ಈಗ ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ.ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅನರ್ಥವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಇದ್ದವನು ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಆಚರಿಸಿದರೂ ಪೂರ್ಣಧರ್ಮಾಚರಣದ ಮಹಾಫಲವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.ಸುಭಿಕ್ಷೆ ಇದ್ದಾಗ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಫಲಹೆಚ್ಚು.ಅದರಂತೆ ಈ ಅಧರ್ಮ ಪ್ರಚುರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದಷ್ಟು ಧರ್ಮಮಾಡಿದರೆ ಪೂರ್ಣಫಲವು ಬರುವುದು.ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುವುದು, ತಿಳಿಸುವುದು,ಆಚರಿಸುವುದು,ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.